

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 145/20

Λουξεμβούργο, 24 Νοεμβρίου 2020

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-225/19 και C-226/19
R.N.N.S. και K.A. κατά Minister van Buitenlandse Zaken

Το κράτος μέλος το οποίο λαμβάνει απορριπτική απόφαση επί αίτησης θεώρησης «Σένγκεν», λόγω αντίρρησης που έχει διατυπωθεί από άλλο κράτος μέλος, οφείλει να αναγράφει στην απόφασή του ποιο κράτος μέλος διατύπωσε την αντίρρηση καθώς και σε ποιον συγκεκριμένο λόγο απόρριψης βασίζεται η αντίρρηση, σε συνδυασμό, εν ανάγκη, με το ουσιώδες περιεχόμενο της αιτιολογήσεως της αντίρρησης αυτής

Ένας υπήκοος Αιγύπτου, κάτοικος της χώρας καταγωγής του (υπόθεση C-225/19), και μία υπήκοος Συρίας, κάτοικος Σαουδικής Αραβίας (υπόθεση C-226/19), υπέβαλαν ενώπιον του Minister van Buitenlandse Zaken (Υπουργού Εξωτερικών, Κάτω Χώρες, στο εξής: Υπουργός) αιτήσεις για τη χορήγηση θεώρησης «Σένγκεν»¹, προκειμένου να επισκεφθούν μέλη της οικογένειάς τους τα οποία κατοικούν στις Κάτω Χώρες. Οι αιτήσεις τους όμως απορρίφθηκαν και η απόρριψη αυτή τους κοινοποιήθηκε, όπως ορίζει ο κώδικας θεωρήσεων, μέσω τυποποιημένου εντύπου² το οποίο περιέχει έντεκα τετραγωνίδια που σημειώνονται ανάλογα με τον λόγο ο οποίος γίνεται δεκτός. Στην προκειμένη περίπτωση είχε σημειωθεί το έκτο τετραγωνίδιο, όπερ σήμαινε ότι οι αιτήσεις θεώρησης απορρίφθηκαν επειδή οι ενδιαφερόμενοι είχαν θεωρηθεί απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία ή για τις διεθνείς σχέσεις κράτους μέλους³. Η απόρριψη των αιτήσεων θεώρησης οφειλόταν σε αντιρρήσεις που διατύπωσαν η Ουγγαρία και η Γερμανία, με τις οποίες οι ολλανδικές αρχές είχαν προηγουμένως διαβουλευθεί στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από τον κώδικα θεωρήσεων διαδικασίας⁴. Εντούτοις, με το έντυπο δεν δινόταν καμία διευκρίνιση προς τους ενδιαφερομένους ως προς το ποια κράτη μέλη διατύπωσαν αντιρρήσεις, ποιος συγκεκριμένος λόγος απόρριψης από τους τέσσερις πιθανούς (απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις) έγινε δεκτός στην περίπτωσή τους και βάσει ποιας αιτιολογήσεως είχε θεωρηθεί ότι συνιστούσαν τέτοια απειλή.

Οι ενδιαφερόμενοι άσκησαν διοικητική προσφυγή ενώπιον του Υπουργού, η οποία απορρίφθηκε. Κατόπιν τούτου, άσκησαν ένδικη προσφυγή⁵ ενώπιον του Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (πρωτοδικείου Χάγης, μεταβατική έδρα Haarlem, Κάτω Χώρες), προβάλλοντας έλλειψη αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, στον βαθμό που δεν είχαν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την ορθότητα των ως άνω αποφάσεων επί της ουσίας. Το δικαστήριο αυτό αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο ερωτήματα όσον αφορά, αφενός, την αιτιολογία την οποία πρέπει να περιέχει μια απόφαση περί απορρίψεως αίτησης θεώρησης όταν η απόρριψη

¹ Θεώρηση για διέλευση από τα κράτη μέλη ή για παραμονή, με πρόθεση, στην επικράτειά τους, όταν το σχετικό χρονικό διάστημα δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες εντός περιόδου έξι μηνών. Η θεώρηση αυτή χορηγείται από κράτος μέλος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (ΕΕ 2009, L 243, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 (ΕΕ 2013, L 182, σ. 1) (στο εξής: κώδικας θεωρήσεων).

² Έντυπο το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα VI του κώδικα θεωρήσεων και μνημονεύεται στο άρθρο 32, παράγραφος 2, του ίδιου κώδικα.

³ Λόγος απόρριψης ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο vi), του κώδικα θεωρήσεων.

⁴ Διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κώδικα θεωρήσεων.

⁵ Προσφυγή η οποία προβλέπεται στο άρθρο 32, παράγραφος 3, του κώδικα θεωρήσεων.

δικαιολογείται από αντίρρηση που έχει διατυπωθεί από άλλο κράτος μέλος και, αφετέρου, τη δυνατότητα να υποβληθεί ο σχετικός λόγος απόρριψης σε δικαστικό έλεγχο, στο πλαίσιο της προσφυγής κατά της απορριπτικής αποφάσεως επί της αίτησης, καθώς και την έκταση ενός τέτοιου ελέγχου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Πρώτον, το Δικαστήριο κρίνει ότι το κράτος μέλος το οποίο έχει λάβει απορριπτική απόφαση επί αίτησης θεώρησης λόγω αντίρρησης που έχει διατυπωθεί από άλλο κράτος μέλος, οφείλει να αναγράψει στην απόφασή του ποιο κράτος μέλος διατύπωσε την αντίρρηση καθώς και σε ποιον συγκεκριμένο λόγο απόρριψης βασίζεται η αντίρρηση, σε συνδυασμό, εν ανάγκη, με το ουσιώδες περιεχόμενο της αιτιολογήσεως της αντίρρησης αυτής.

Ειδικότερα, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι τα χαρακτηριστικά της προσφυγής κατά αποφάσεως περί απορρίψεως αίτησης θεώρησης πρέπει να καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο κατοχυρώνεται το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η διοικητική απόφαση που λαμβάνεται εις βάρος του, είτε επειδή έχει διαβάσει την ίδια την απόφαση είτε επειδή οι λόγοι αυτοί του έχουν γνωστοποιηθεί κατόπιν αίτησής του. Εξάλλου, το Δικαστήριο προσθέτει ότι, μολονότι ο λόγος που αντιστοιχεί στο έκτο τετραγωνίδιο του τυποποιημένου εντύπου είναι προκαθορισμένος, η αρμόδια εθνική αρχή οφείλει να παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες συμπληρώνοντας το κενό πεδίο υπό τον τίτλο «Παρατηρήσεις». Επιπλέον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι υφίσταται νέο τυποποιημένο έντυπο, στο οποίο οι διάφοροι πιθανοί λόγοι απόρριψης, οι οποίοι κατά το παρελθόν μνημονεύονταν αδιακρίτως, πλέον διακρίνονται μεταξύ τους⁶.

Δεύτερον, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους που έχει λάβει απορριπτική απόφαση επί αίτησης θεώρησης, λόγω αντίρρησης που έχει διατυπωθεί από άλλο κράτος μέλος, δεν μπορούν να εξετάσουν την επί της ουσίας νομιμότητα της εν λόγω αντίρρησης. Για τον λόγο αυτό, το κράτος μέλος που έχει λάβει την απόφαση περί απορρίψεως της αίτησης θεώρησης είναι επίσης υποχρεωμένο να αναγράφει συγκεκριμένα στην απόφασή του ποια είναι αρχή στην οποία ο αιτών μπορεί να απευθυνθεί για να πληροφορηθεί τα διαθέσιμα προς τούτο μέσα έννομης προστασίας στο κράτος μέλος που διατύπωσε την αντίρρηση.

Προκειμένου να καταλήξει στο ως άνω συμπέρασμα, το Δικαστήριο τονίζει κατ' αρχάς ότι, ασφαλώς, ο δικαστικός έλεγχος εκ μέρους των δικαστηρίων του κράτους μέλους που έχει λάβει την τελική απορριπτική απόφαση επί της αίτησης θεώρησης έχει ως αντικείμενο την εξέταση της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής. Ωστόσο, οι αρμόδιες εθνικές αρχές διαθέτουν, κατά την εξέταση των αιτήσεων θεώρησης, ευρύ περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά τις προϋποθέσεις εφαρμογής των λόγων απόρριψης που προβλέπονται από τον κώδικα θεωρήσεων και την αξιολόγηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών. Συνεπώς, στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου αυτού του περιθωρίου εκτίμησης, ο δικαστής περιορίζεται στο να εξετάσει αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε αρκούντως στέρεα πραγματική βάση και να βεβαιωθεί ότι δεν ενέχει πρόδηλο σφάλμα. Όταν δε η απόρριψη της αίτησης θεώρησης δικαιολογείται από το γεγονός ότι ένα άλλο κράτος μέλος εναντιώθηκε στη χορήγηση της θεώρησης, τα δικαστήρια αυτά πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ελέγξουν αν η προβλεπόμενη στον κώδικα θεωρήσεων διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης με τα άλλα κράτη μέλη εφαρμόστηκε ορθώς και, ιδίως, να επαληθεύσουν αν ο αιτών ταυτοποιήθηκε ορθώς ως το πρόσωπο το οποίο αφορά η επίμαχη αντίρρηση. Τα δικαστήρια αυτά πρέπει επίσης να μπορούν να εξετάσουν αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικές εγγυήσεις, όπως η υποχρέωση αιτιολογήσεως. Αντιθέτως, ο έλεγχος της βασιμότητας της αντίρρησης την οποία διατύπωσε άλλο κράτος μέλος εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια του άλλου αυτού κράτους μέλους.

⁶ Παράρτημα III του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1155 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 810/2009 (ΕΕ 2019, L 188, σ. 25).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη 📞 (+352) 4303 2582